

UZNÁNÍ A VÝKON CIZÍCH ROZHODČÍCH NÁLEZŮ V ČR A USA
MGR. JAN BRABOREC

Cílem předložené rigorózní práce je dle autora ozřejmit problematiku uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v České republice a ve Spojených státech amerických, vymezit jejich právní úpravu a poukázat na totožné a odlišné znaky (str. 2). Téma práce považuji za obtížné, zejména s ohledem na analýzu právní úpravy uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v USA.

Práce je členěna do pěti kapitol, úvodu a závěru. Členění obsahu rigorózní práce je systematické a logické. Těžištěm práce je jednak kapitola druhá, ve které autor podrobně analyzuje nejvýznamnější pramen právní úpravy závazný pro ČR i USA – Úmluvu o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, jednak kapitoly navazující, ve kterých se věnuje komparativní analýze národní právní úpravy uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v ČR a USA a srovnává proces uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v obou státech.

Předložená rigorózní práce obsahuje bohatý seznam použité české i zahraniční literatury. Velmi pozitivně lze hodnotit skutečnost, že autor čerpal při své vědecké práci z četné české a zejména zahraniční judikatury. Zejména část věnovanou uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v USA považuji za velmi zajímavou.

Práce nicméně obsahuje bohužel řadu formálních nedostatků [např. začátek odstavce je zarovnan vpravo (např. str. 52, 71), mezi odstavci jsou náhodně mezery (rovněž např. str. 52), zavedené zkratky nejsou používány v celé práci (např. zkratka Úmluva není používána v závěru práce)]. V předložené rigorózní práci je dále celá řada formulačních neobratností a nepřesností, ať již jazykového či obsahového charakteru (např. str. 2 „...nenalezl tíženou publikaci...“ nebo str. 5 „...rozhodčí řízení je samostatnou skupinou řešení sporů...“). Formulace autora jsou často zbytečně zavádějící svou nejasnou a nelogickou strukturou a nepřesnými odbornými výrazy. Posouzení úrovně odborného jazyka v práci proto budí určité pochybnosti, odborné vyjadřování uchazeče je na hranici přijatelnosti pro tento typ závěrečné práce.

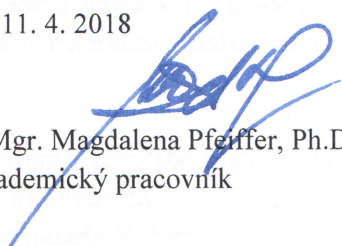
V práci se objevují i věcné chyby. Na str. 42 např. autor ve vztahu k čl. 5 odst. 2 Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů podmínku arbitrability sporu vztahuje k právu státu, v němž bylo rozhodčí řízení vedeno. Jedná se však o arbitrabilitu sporu dle právního řádu státu uznání či výkonu. Na str. 44 předkládané práce autor správně vymezuje veřejný pořádek v hmotněprávním a veřejnoprávním smyslu. Nicméně následně uvádí, že „*tak jako v případě veřejného pořádku v procesněprávním smyslu se (v případě veřejného pořádku v hmotněprávním smyslu – pozn. PAP) jedná o poslední pojistku před uznáním cizího rozhodčího nálezu, který by svým obsahem byl neslučitelný s principy hmotného práva, na kterých musí stát, na kterém je uznání požadováno bezpodmínečně trvat.*“ S tímto tvrzením autora nelze souhlasit. K tématu veřejného pořádku by uchazeč měl během obhajoby vysvětlit své konstatování: „*Nelze hovořit rovněž o tom, že by byl odlišný veřejný pořádek pro tuzemské a zahraniční rozhodčí nálezy. I když literatura občas zmiňuje, že zásady veřejného pořádku by se měly používat na zahraniční rozhodčí nález mírněji.*“ Na str. 65 práce autor uvádí, že důvody, pro které lze odeprít uznání a výkon cizího rozhodčího nálezu, jsou ve vnitrostátních úpravách označeny jako důvody pro zrušení rozhodčích nálezů. Toto konstatování by rovněž mělo být uchazečem vysvětleno.

Jak je již uvedeno v úvodu posudku, je třeba vyzdvihnout autorovu práci s rozsáhlou zahraniční judikaturou, nicméně i tady je znát určitá nedůslednost autorovy vědecké práce, kdy na str. 71 je analyzováno dle autora rozhodnutí ve věci Waterside Ocean Navigation Co. v. International Navigation Ltd., jedná se však o rozhodnutí ve věci Laminoirs- Trefileries-Cableries de Leus, S.A. v. Southwire Co., 484 F. Supp. 1063, 1070 (N.D. Ga. 1980). Zajímalo by mne rovněž, co přesně v USA znamená „žaloba na uznání a výkon“, jedná se o návrh na uznání a výkon? Na str. 102 autor obecně zmiňuje možnost využít námitky forum non conveniens v řízení o uznání či výkonu rozhodčího nálezu v USA. Zajímalo by mne, zda se uchazeč setkal s případy, kdy doktrína forum non conveniens byla v USA aplikována v rámci řízení o uznání a výkonu rozhodčího nálezu dle Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů.

Za nedostatečný považuji závěr předkládané práce, kde postrádám jasně vymezené výsledky odborného zkoumání v rámci zvolené problematiky. V rámci obhajoby by rigorózní měl strukturovaně podrobněji předstřížit, k jakým závěrům v rámci svého komparativního výzkumu dospěl.

Přes výše uvedené výhrady lze konstatovat, že autor prokázal orientaci ve zvolené problematice a práci je sice možné doporučit k obhajobě, konečný výsledek však bude velmi záviset na samotné obhajobě.

V Praze dne 11. 4. 2018

doc. JUDr. Mgr. Magdalena Pfeiffer, Ph.D.
pověřený akademický pracovník